

Resolutsioon

Nõukogu 20. septembri 2005. aasta määruse (EÜ) nr 1698/2005 Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta artikli 42 lõike 1 esimest lauset tuleb tõlgendada nii, et kui Natura 2000 toetuskõlblik metsaala kuulub osaliselt riigile ja osaliselt eraisikule, siis tuleb viimatinimetatule makstava toetuse suuruse arvutamisel arvesse võtta riigile kuuluva maa ja eraisikule kuuluva maa pindalade suhet.

⁽¹⁾ ELT C 296, 16.8.2016.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 30. märtsi 2017. aasta otsus (Općinski sud u Velikoj Gorici eelotsusetaotlus – Horvaatia) – VG Čistoća d.o.o. versus Đuro Vladika, Ljubica Vladika

(Kohtuasi C-335/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Keskkond — Jäätmed — Direktiiv 2008/98/EÜ — Jäätmekäitluse kulude tagasinõudmine — „Saastaja maksab“ põhimõte — Mõiste „jäätmevaldajad“ — Jäätmekäitluse eest nõutav hind — Eritasu, mille eesmärk on rahastada kapitaliinvesteeringuid)

(2017/C 161/06)

Kohtumenetluse keel: horvaadi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Općinski sud u Velikoj Gorici

Põhikohtuasja pooled

Hageja: VG Čistoća d.o.o.

Kostjad: Đuro Vladika, Ljubica Vladika

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. novembri 2008. aasta direktiivi 2008/98/EÜ – mis käsitleb jäätmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks teatud direktiivid – artiklit 14 ja artikli 15 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et liidu õiguse hetkeseisus ei ole liidu õigusega vastuolus niisugused liikmesriigi õigusnormid, nagu on kõne all põhikohtuasjas, mis sätestavad olmejäätmete käitluse ja kõrvaldamise kulude rahastamiseks hinna, mis on arvutatud selle teenuse kasutajate tekitatud jäätmete mahu hindamise alusel, mitte tegelikult nende poolt tekitatud ja kogumiseks üleantud jäätmete koguse alusel, ning mis samuti sätestavad, et kasutajad kui jäätmete valdajad peavad maksma lisatasu, mille eesmärk on rahastada jäätmete käitlemiseks (k.a ringlussevõtt) vajalikke kapitaliinvesteeringuid. Liikmesriigi kohus peab talle esitatud faktiliste ja õiguslike asjaolude alusel siiski kontrollima, kas see ei vii selleni, et teatud „valdajate“ kanda jäetakse ilmselgelt ebaproportsionaalne kulu võrreldes nende jäätmete koguse või liigiga, mida nad tekitavad. Selleks peab liikmesriigi kohus võtma eelkõige arvesse kriteeriumeid, mis on seotud kasutajate kasutatava kinnisvara liigi, pindala ja kasutusotstarbega, jäätmete kogusega, mida „valdajad“ suudavad tekitada, kasutajate kasutusse antud konteinerite mahu ning nende tühendamise sagedusega juhul, kui need parameetrid mõjutavad otseselt jäätmekäitluse ja -kõrvaldamise kulude summat.

⁽¹⁾ ELT C 296, 16.8.2016.